

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

264—Γραφεῖον ἰδ. Ἐρμού—264

Γερμανός τις ἡγεμῶν, περιηγούμενος τὴν Γαλλίαν ἐπεσκέφθη τὸν ναύσταθμον τῆς Τουλώνης, ἐνθα ὑπῆρχον τὰ κάτεργα. Ὁ διοικητής, περιποιηθεὶς αὐτὸν, προσηνέχθη νὰ ἐλευθερώσῃ οἰογῆποτε ἐκ τῶν καταδίκων οὗτος δὲ ἐξέλεγεν. Ὁ ἡγεμῶν περιῆλθε τὴν φυλακὴν καὶ συνδιελέχθη μετὰ τῶν καταδίκων. Ἡρώτησεν αὐτοὺς τὸν λόγον δι' ὃν ἐφυλακίσθησαν καὶ πάντες ἐξέφρασαν αὐτῷ παράπονα ὅτι ἠδικήθησαν, κατεπίεσθησαν, καὶ ψευδῶς κατηγορήθησαν. Ἐπὶ τέλους ἦλθε πρὸς ἄνθρωπον, ὅστις ὠμολόγησεν ὅτι ἡ φυλακίσις τοῦ ἦτο δίκαια. «Κυρίε μου, εἶπεν, δὲν ἔχω λόγον παραπόνου· ὑπῆρξα κακός, καὶ ἀχρεῖος· ἡμῆν ἄξιος ἀγχόνης καὶ εἶναι εὐσπλαχνίας ἔργον ὅτι εἶμαι ἐνταῦθα». Ὁ ἡγεμῶν προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἄνευ διασταγμοῦ, ἐξέλεξατο αὐτὸν, εἰπὼν: «Οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ ἐλευθερώσῃτεν».

Ἡ ἀμέλεια εἶναι ἱκανὴ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἄνθρωπον· ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔχων ἔργον τι δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ διαπράξῃ πλαστογραφίαν ἢ κλοπὴν ὅπως καταστραφῇ, ἀρκεῖ νὰ παραμελήσῃ τὴν ἐργασίαν του, καὶ ὁ ὄλεθρος αὐτοῦ εἶναι βέβαιος. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐπὶ κλίνης κατακειμένος ἀσθενὴς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ κόψῃ τὸν λαμβόν του ὅπως καταστρέψῃ αὐτόν· ἀρκεῖ μόνον νὰ παραμελήσῃ τὰ μέσα τῆς παλινρθώσεως τῆς υγείας του, καὶ ἀμέσως καταστρέφεται. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπιπλέει ἐντὸς σκάφους ἐπὶ τοῦ Νιαγάρα δὲν ἔχει ἀνάγκην

νὰ κινήσῃ κώπην, ἢ νὰ καταβάλλῃ προσπάθειαν ὅπως καταστραφῇ, ἀρκεῖ μόνον νὰ παραμελήσῃ τὴν χρῆσιν τῆς κώπης ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, καὶ βεβαίως θέλει καταρριφθῆ εἰς τὸν καταράκτην. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀτυχημάτων τοῦ βίου συμβαίνουσιν ἐξ ἀπλῆς ἀμελείας. Μὴ ὅθεν συμπεράνῃ τις ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι μέθυσος, ἢ μοιχός, ἢ φονεὺς ὅτι τοιοῦτος θέλει σωθῆ. Τοιοῦτον συμπέρασμα δὲ ἦτο τοσοῦτον ἄλογον ὅσον δὲ ἦτο ἐὰν συνεπέρανεν ὅτι, ἐπειδὴ δὲν εἶναι φονεὺς, ὁ ἀγρὸς αὐτοῦ θέλει παραγάγει καρπὸν· ἢ ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶναι μοιχὸς τὸ ἐμπόριόν του θέλει εὐδοθῆ.

Ο ΠΑΓΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.

Ὀλίγοι κλάδοι τῆς ὑπερατλαντείου βιομηχανίας προῆλθον εἰς τόσον ταχείαν ἀξίωσιν καὶ ὕλικὴν εὐδαιμονίαν ὅσον ἡ τοῦ πάγου βιομηχανία. Πρὸ 25 ἐτῶν θεωρεῖτο ὁ πάγος ὡς πολυτέλεια· νῦν δὲ θεωρεῖται ὡς ἀπόλυτος ἀνάγκη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀπορωτέραν οἰκογένειαν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις, ἐνθα ποτήριον ὕδατος σπανίως πίνεται χωρὶς πρῶτον νὰ ψυχρανθῆ διὰ τεμαχίου πάγου, τὸ δὲ κρέας καὶ τὸ γάλα μόλις δὲ δύνανται νὰ διατηρηθῶσι δι' ἑλῆς τῆς ἡμέρας ἄνευ τῆς βοθείας του. Οὕτω δὲ τὸ ἐμπόριον τοῦτο κατέστη τοσοῦτον ἐκτεταμένον ὥστε ἐπασχολεῖ πολλὰ ἑκτομμύρια δολλάρια, καὶ δίδει ἐργασίαν, εἰς ὀλοκλήρους κοινότητας, ἐνῶ στόλοι ὀλοκλήροι πλοίων καὶ χιλιάδες σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν ἐπασχολοῦνται εἰς τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ τῆς τιμῆς αὐτοῦ ὅσης τοσοῦτον χαμηλῆς ὥστε διὰ 1.50—3 δραχμῶν τὴν ἐβδομάδα μία οἰκογένεια λαμβάνει τακτικῶς κατ' οἶκον πάγον καθεκάστην πρῶταν.

Ἄμα ὡς ὁ χειμὼν ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῶν

λιμνών και ποταμών πηγή, οι έμποροι του πάγου άρχονται τών εργασιών προς διατήρησιν και αποθήκευσιν αυτού. Τούτο γίνεται διά συστηματικής δλωσ και κανονικής εργασίας, δι' άπειρού αριθμού μηχανημάτων και εργατών, και τίθεται μετά τούτο εις αποθήκας χωρούσας περί τας 50—70,000 τόνους. Αι πλάκες του πάγου είναι 12—14 δακτύλων πάχους. Έπερχομένου του θέρους άρχίζει ή κατανώσις αυτού μεταφερομένου εις έκαστον οίκον δι' επί τούτου προσωπικού και διανεμομένου εις τας οικογενείας ως οι γαλακτοπώλαι παρ' ήμιν μεταφέρουσι τó γάλα.

Παρ' ήμιν είναι άλλης ότι φυσικόν πάγον δεν έχομεν. Αλλά από τινος χρόνου κατασκευάζεται πάγος τεχνητός. Νομίζομεν όμως ότι ό καύσιον του Άττικού θέρους είναι τοσοούτος ώστε εύκόλως θά ήδύναντο και πέντε άκόμη καταστήματα να ιδρυθώσιν και να κερδαίνωσιν εκ τής βιομηχανίας ταύτης. Πρέπει όμως να έννοηθή καλώς ότι δεν να παρέχεται και εύκολία τις τοίς καταναλωταίς και ή διανομή κατ' οίκους να ενεργείται συστηματικώς και τακτικώς, διότι πάντες δεν έχουσι τήν εύκόλιαν ν' αποστέλλωσιν ύπνρτας εις τας αποθήκας όπως λαμβάνωσι τόν αναγκαίουντα προς δροσισμόν αυτόν πάγον.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΩΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Η φυσική ρώμη είναι ή βάση πάσης ήθικης και σωματικής εύπραγίας, και ό κυριώτερος όρος διαρκούς υγείας. Ως ή άνδρική ρώμη και άγνεία τής γυναικός, ούτω και ή γυμναστική και ή έγγρατεια πρέπει να βαίνωσι διά χειρός κρατούμεναι. Έκτιθηλυμμένος άνηρ είναι κατά τó ήμισυ άσθενής, άνευ του ώθητικού τής φυσικής γυμνάσεως ό σύνθετος όργανισμός του άνθρωπίνου σώματος είναι υποκειμένος εις άνωμαλίας κατά τών όποιών ή έγκράτεια και ή άγνεία δύνανται μόναι να αντιπράξωσιν. Διά τής αύξήσεως τής ενεργείας του συστήματος τής κυκλοφορίας, αι άθλητικά παιδια προάγουσι τήν αφάρισιν νοσηράς ύλης και ταχύνουσι πάσας τας ζωτικας ενεργείας έωσου ή άτονία και ή δυσπεψία αφανίζονται ως ή σκωρία εκ του άρότρου ού γίνεται χρήςις. Όταν σκεφθή τις επί τής απαλλαγής τών σφόδρα εργαζομένων ανθρώπων εκ τών αποτελεσμάτων τής κακής και υπερβολικής τροφής, δεν δύναται ή να θεωρήσιν ότι αι πλείτται τών συνήθων ήμων άσθενειών ήδύναντο να θεραπευθώσι μηχανικώς αντί χημικώς, διά τής αναρμήςσεως επί δένδρου ή τής κατατμήσεως αυτού διά πελέκους, μάλλον ή διά τής ροφήσεως αφεψήματος εκ τών δυσαρέστων αυτού φύλλων.

Ο Ιατροφιλόσοφος Άσκληπιάδης, λέγει ό Πλίνιος, εύρεν ότι ή υγεία ήδύνατο να διατηρηθή, και εάν άπόλετο, να επανέλθη, διά φυσικής μόνον γυμνάσεως, ού μόνον δε άπέριπτε τήν χρήσιν έσωτερικής θεραπειας, αλλά δειμύσια εκήρυξεν ότι θά άπέριπτε πάσαν αξίωσιν εις τόν τίτλον Ιατρού εάν ποτέ ήθελεν

άσθενήσει ή άποθάνει πλην εκ βιαίου θανάτου ή μεγάλης γεροντικής ηλικίας. Ο Άσκληπιάδης έτήρησε τόν λόγον του, διότι έζησε ύπέρ τά 100 έτη και άπέθανεν εκ τών αποτελεσμάτων τυχαίου συμβάντος. Έβουηθιζε να διορξή σύστημά τι γυμναστικής επί παντός είδους σωματικοί πόνου, τó αυτό δε έφήρμοξε και επί τινων ήθικών άταξιών οίον άκρασίαν, και τά αρχικά στάδια τής χρήσεως οίνοπνευματωδών ποτών. Ητο κατ' άρχήν θεραπεία, διότι έθεράπευε τά συμπτώματα διά τής άποσοθήσεως τής αίτίας, διότι τινά τών πολιορκούντων τήν νεότητα ελαττωμάτων δύνανται μετά βεβαιότητος να άποδοθώσιν εις υπερβολήν τής ισχυράς εκείνης δραστηριότητος ήτις δεν εύρίσκει έξοδον διά τής λειτουργίας καθιστικού βίου. Έν μεγάλας πόλεσιν οι γονείς όφείλουν να φροντίζωσιν όπως τά τέκνα αυτών άσκάνται εις γυμναστικής έργα, ως όφείλουσι αυτοίς δίαίταν άντιστηπτικην εις μεμολυσμένον κλίμα.

Ο ΦΑΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΒΕΤΣΙ

Έν μέσω του στενού του Βοιωτιού—όπερ χωρίζει τήν Κορσικήν εκ τής Σαρδηνίας—κείται ή σχεδόν γυμνή νήσος του Λαβέτσι, προς δυσμάς δε τής νήσου ταύτης κείται ό έπικίνδυνος υποβρύχιος βράχος νύν φυλασσόμενος διά φάρου σπηθέντος έντός ύψηλου πύργου. Τόν Φεβρουάριον του 1855, τήν μεσημβρίαν, ή φρεγάτα «Σεμελλάντα», ήτις άνεχώρησεν εκ Τουλόνης τήν προτεραίαν, φέρουσα στρατόν διά τήν Κριμαίαν, έξώκειλεν εκ τής φοβεράς τρικυμίας επί του βράχου. Έκ τών 743 άνδρών ολίγες ήσαν επί του πλοίου, ούδε εις έσώθη. Πεντακόσια ένενήντα δύο σώματα τά όποια περιεσυνήχθησαν μετά τήν πανολεθρίαν, έτάφησαν έν δυσι κοιμητηρίοις εις τά δύο άκρα τής νήσου Λαβέτσι, και επί του ύψιστου μέρους τής νήσου όβελίσκος άνυψώθη εις μνήμην αυτών.

Πρό του συμβάντος τούτου, φάρος έγερθεις επί τής νήσου του Ράτσολι, τó 1845, υπό τής Σαρδηνικής κυβερνήσεως, έχρησίμευε να δεικνύη τήν διόδον διά του Στενού, και εκείνοι ολίγες έγίνωσκον τήν διόδον ήθούον και τήν θέσιν του υποβρυχίου βράχου. Υπερμέγεθες σήμα εκ μετάλλου είχε τεθή επί του μέρους. Επί του σήματος είχε τεθή όρειχάλκινος κώδων ζυγίζων περί τας 150 λίτρας, και ύπέρ αυτών θ κάτοπτρα, όπως άντανακλώσι τας ακτίνας του ήλιου ή τó φώς τών πλοιοχώρων φανών. Ο κώδων έσήμανεν άδιακόπως, άλλ' ό φόφος τών κυμάτων πολλάκις έπνιγε τήν φιλικήν αυτού φωνήν. Έκ τυχαίου τινος συμβάντος τó σήμα μεθ' όλων τών παρρημάτων αυτού κατεσυνετριβή επί τών βράχων. Τότε άπερασίθη να κτισθή εκεί επί του υποβρυχίου βράχου φάρος επί πύργου.

Ο βράχος του Λαβέτσι ούδέποτε διατελει υπέρνω του ύδατος. Έχει διάμετρον είκοσι και ένός ποδών, και κείται εις βάθος 8—20 ποδών υπό τήν

επιφανείαν τής θαλάσσης περί αυτήν δε είναι βαθία τά ύδατα ώστε πλοία δύνανται ασφαλώς να πλέωσιν. Κατορθώθη όθεν ή άνέγερσις του φάρου και έθεωρήθη ότι πάς κίνδυνος είχεν άποσοβηθή.

Ο πύργος έχρησίμευε να προειδοποιή έν καιρώ ήμέρας, άλλ' ήτο ανάγκη να γίνη πρόνοια και διά τας ώρας του σκότους κατά συνέπειαν ό Ιταλικός φάρος επί του Ράτσολι και ό Γαλλικός φάρος επί τής νήσου του Λαβέτσι, έκαστος ρίπτει έρυθρόν φώς διά τών ύδάτων. Ο πύργος κείται εις τήν συνάντησιν τών έρυθρών ακτίνων εκ τών σημείων τούτων. Έφθσον οι οι έν πλήρη βλέπωσι λευκόν φώς εκ του ένός φανού και έρυθρόν εκ του έτέρου είσιν έν ασφαλεία άλλ' εάν βλέπωσι έρυθρόν εξ άμφοτέρων, τότε είναι σημείον ότι πλησιάζουν τó όλεθρίον μέρος.

Η νίκη επί του βράχου του Λαβέτσι έφαινετο πλήρης, ότε τó 1875, μετά τρικυμίας τινε, έφάνη μετ' έκπληξσεως ότι ό φάρος δεν υπήρχε πλέον τά κύματα τόν είχον καταρρίψει. Ο βράχος έφυλάσσετο προσωρινώς διά σήματος, και μέτρα ελήφθησαν όπως ό φάρος παλινορθωθή. Όπως καταστή ό πύργος εις τó εξής άκαταγώνιστος, άπερασίθη να ασφαλισθώσιν οι τοίχοι τούτου διά δεκατριών στύλων σιδηρών έμπεπηγμένων έντός του στερεού βράχου.

Η επιστήμη χορηγεί εις τόν άνθρωπον τά μέσα δι' ών να δύναται ούτος να εργάζεται υπό τó ύδωρ, άλλά τó ψυχος είναι μέγιστον, και ό δύτης δεν δύναται να διαμείνη επί μακρόν. Ευρέθη άδύνατος ή διατήρησις τών απαιτούμενων όπών έντός του στερεού βράχου άμέσως, άλλά διά μηχανημάτων κατορθώθη ίνα τó έργον άρχίση τήν 1η Απριλίου 1876. Τή 1η Ιουνίου, 46 άνδρες ήσαν έτοιμοι ν' άρχίσωσι τήν εργάσιαν τή 5η του μηνός. Τήν επομένην ήμέραν εγκαπήσαν εκ κακοκαιρίας, διαρκούσας 18 ήμέρας. Ένδεκα τρικυμίας συνέβησαν διαρκούντος του θέρους ώστε εξ 117 ήμερών ήδυνήθησαν να εργασθώσι μόνον τας 36. Ένδεσδυμένο: υποβρύχιον στολήν, και ώπλισμένοι διά μυχαιρών όπως υπερασπίζωσιν έαυτούς έναντίον τών τεράτων τής θαλάσσης, οι δύται κατήλθον επί του βράχου. Όταν εκυριεύοντο εξ υπερβολικού ψυχους και δεν ήδύναντο να εργασθώσι πλείοτερον, έδιδον τó σημείον και άνεσύροντο όπως άνάζωγονηθώσιν ένώπιον πυράς ήναμμένης επί του πλαιού τó όποιον τούς παρηκολούθει. Ο ισχυρότερος εξ αυτών ήδύνατο να εργάζεται υπό τó ύδωρ μόνον επί δύο ώρας τήν πρωίαν, και δύο μετά μεσημβρίαν. Υπέρ τó ήμερομισθιον αυτών, οι ένδροι ούτοι εργάται έλάμβανον 4 εκατ. του φράγκου καθ' έκαστον λεπτόν τής ώρας καθ' ό διετέλουν υπό τó ύδωρ.

Επί τέλους τή 30 Σεπτεμβρίου 1876, ό όγκος του θεμελίου ύψώθη τρεις πόδας ύπέρ τήν επιφανείαν του ύδατος. Οι μηχανικοί όθεν ήδύναντο να έγκαθιδρυθώσιν αυτοί και τά εργαλεία των επί τής νήσου τήν όποιαν γεια άνθρωπινή άνήγειρεν. Οι σιδηροί στύλοι τότε επήχθησαν έντός του βράχου επί τής βά-

σεως δε ταύτης ό πύργος αυτός ύψώθη και συντελέσθη τόν Σεπτέμβριον του 1879.

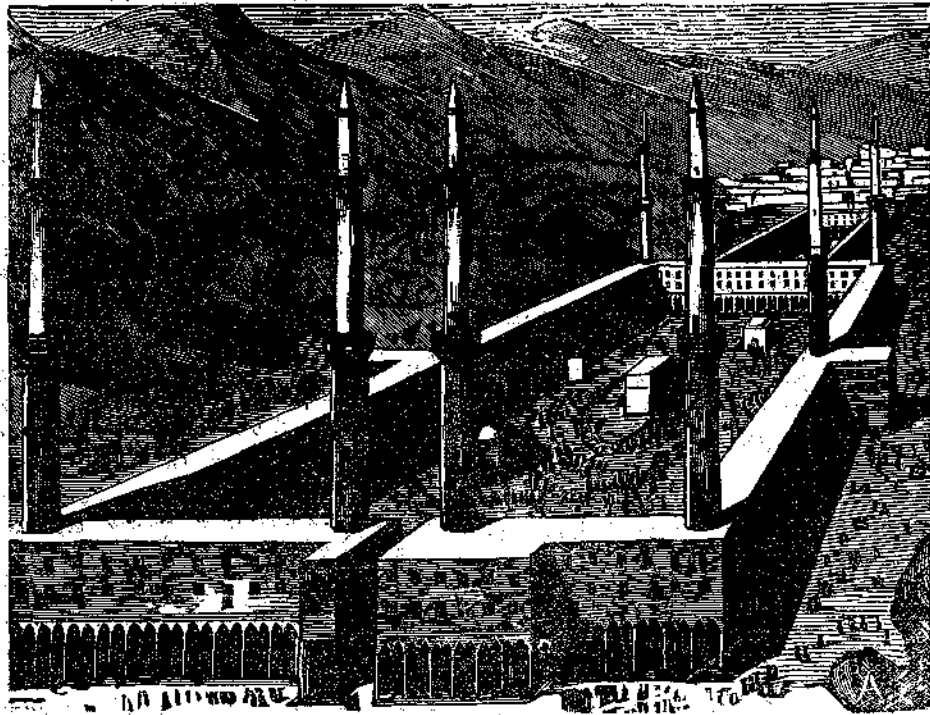
Τό επί τής νήσου Λαβέτσι οικοδόμημα τούτο είναι κυκλοτερής πύργος ύψομένου 26 πόδας υπέρνω τής επιφανείας του ύδατος τó θεμελίον ή βάση έχει διάμετρον 20 ποδών και ό πύργος αυτός έχει διάμετρον περί τούς 18 πόδας επί τής βάσεως και 13 επί τής κορυφής, είναι δε χρωματισμένος δι' άλλεπαλλήλων ζωνών μελαίνων και έρυθρών, δεικνύων ούτω τοίς ναυτιλλομένοις ότι δύνανται να διερχωνται εξ έκατέρου μέρους.

Η ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΘΗΡΙΩΝ

Ο άρχαιος θηριοτρόφος Άλφρέδος Στίλλ, λέγει ότι ή υπερβολική μαστίγωσις καθιστά τó ζώον επίμονον και ελαττωματικόν, άλλά βαθμός τις μαστίγώσεως είναι αναγκαίος. Προς γύμνασιν άγρίου θηρίου, έλεγε, πρέπει πρώτον να άποκτήση τήν γνωριμίαν του έκτός του κλωβού του, και να καταστήσῃ τó ζώον να συνήθιση μετ' ό πρόσωπόν σου, άλλά πρό πάντων μετ' τήν φωνήν σου. Τά θηρία συνειθίζου ταχύτερον μετ' τήν φωνήν ή μετ' ό πρόσωπον, και διευθύνονται πλείοτερον διά του ήχου ή διά του βλέμματος. Αμα εξοικειωθή τις προς τά θηρία, και ταύτα εξοικειωθώσι προς τó πρόσωπον του θηριοτρόφου, εύθως άρχίζει ούτος να τά γυμνάξῃ εις παιγνίδια. Καίτοι τά παιγνίδια ταύτα είναι άπλά, απαιτείται πολυς καιρός και ύπομονη και πολλή μαστίγωσις όπως συνειθίσωσιν εις αυτά. Οι λέοντες είναι τά έξυπνότερα τών άγρίων θηρίων, δύνανται τις να γυμνάσῃ λέοντα να τελή τά συνήθη παιγνίδια, εις πέντε εβδομάδας. Μία εβδομάς πλείοτερον χρειάζεται προς διδασκαλίαν λεαινης, και λεοπαρδάλεως εξ εβδομάδες. Έπτά έως όκτώ εβδομάδες χρειάζονται προς διδασκαλίαν τίγρεως, ενώ διά τήν ύαιναν απαιτούνται τέσσαρες μήνες. Τό δυσκολώτερον πράγμα είναι να διδάξῃ τις άγριον θηρίον να σοι επιτρέψῃ να κατάκεισαι επ' αυτού χωρίς τούτο να προσπαθήσῃ να σε καταβρωχθίσῃ. Η εύγένεια ματαίως επιδαψιλεύεται εις άγριον θηρίον. Μετ' τήν τίγριν πρό πάντων πάσα εύπροσηγορία είναι ματαία. Η τίγρις δύναται να σε καταφάγῃ και μετά γνωριμίαν εξ έτών ως και μετά τοιαύτην εξ εβδομάδων. Κατά κανόνα ή μαστίξ είναι τó αποτελεσματικώτερον όργανον προς εκγύμνασιν. Αμα άπορρίψῃ τις τήν μαστίγα τά θηρία θά φαντασθώσιν ότι άπόλεσα πάσαν δύναμιν επ' αυτών. Τέσσαρες γυμνασμένα τίγρεις εκτιμώνται εις 160,000 φρ. άλλά μία μη γυμνασμένη δ' ν αξίζει πλείοτερον τών 22,500 φρ. Οι λέοντες αξίζουσι περί τας 10,000—11,000 φρ. Οι πάνθηρες 3,000 φρ. Αι ύαιναί 1250 φρ. Αι λεοπαρδάλες από 1000—2000 φρ. κατά τó είδος.

ΙΣΛΑΜ

Ἐν ἔτει 570 μ. Χ. ὁ Μωάμεθ ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει τῆς Μέκκας τῆς Ἀραβίας. Ἰσλάμ, ὡς καλεῖται ἡ θρησκεία ἢ ἔθνος, σημαίνει πλήρη ὑπακοή εἰς τὸν Θεόν· οἱ ὄπαδοί τῆς θρησκείας ταύτης ἀριθμοῦνται εἰς 175 ἑκατομ. ἐξ ὧν 85 ἑκατομ. ὑπάρχουσι ἐν Εὐρώπῃ, ὥστε πλέον τοῦ ἐνὸς ὀγδόου τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κόσμου ἀναγνωρίζει τὸν ψευδῆ προφήτην. Ἐν τῇ μεγάλῃ ἱεραποστολικῇ σχολῇ ἐν Καάβα, ὑπάρχουσι σήμερον δέκα χιλιάδες μαθηταὶ ὑπὸ ἐγκύμνασιν, ἔτοιμοι νὰ μεταβῶσιν εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου νὰ διδάξωσι τὰ δόγματα τοῦ Ἰσλάμ. Οἱ ἱεραπόστολοι τοῦ Χριστοῦ συναντῶσι τοὺς οὐ μόνον ἐν Τουρκίᾳ, ἧτις εἶναι τὸ κέντρον τῆς

Ἡ Καάβα τῆς Μέκκας.

δυνάμεως αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν Περσίᾳ, ἐν Ἰνδίαις ἐν Σινικῇ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Ἀφρικῆς. Ὀλίγιστοι ἐκ τῶν ὄσων προσεβούσι τὴν πίστιν ταύτην κατεπέσθησαν νὰ τὴν ἐγκαταλίπωσι διὰ τὸν χριστιανισμόν. Τοῦτο ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὰς καταδιώξεις ἃς ὑφίστανται ἐὰν τοῦτο πράξωσιν.

Ἡ Καάβα τῆς Μέκκας εἶναι τὸ διασημότερον τῶν τσαμιῶν τοῦ Ἰσλάμ. Τὸ τσαμίον τοῦτο ἦτο πρότερον ναὸς εἰδωλολατρῶν, πολὺ πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Μωάμεθ· οἱ Ἀραβες διηγοῦνται ὅτι ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ ἦλθον εἰς Μέκκαν ἀφοῦ ἐξώσθησαν τοῦ παραδείσου, καὶ ἐκεῖ ἐπετράπη αὐτοῖς νὰ κατασκευάσωσι ναὸν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ἐν τῇ Ἐδέμ. Ἐν γωνίᾳ τινὶ ἐνὸς τῶν τοίχων τῆς Καάβας ὑπάρχει ἡ περίφη-

μος μαύρη λίθος, ἢ, ἡ παράδοσις λέγει, ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐκόμισεν ἐκ τοῦ Παραδείσου. Καίτοι οὐδὲν ἐστὶ τὸ ἀξιοσημείωτον ἐν τῇ λίθῳ αὐτῇ, διότι εἶναι τεμάχιον κοινῆς βασάλτου, ἡμικυκλικὸν τὸ σχῆμα, περὶ τὰς 85 δακτύλους ὑψηλὴ καὶ δεκά πλατεῖα, θεωρεῖται ἱερωτάτη, καὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων προσκυνητῶν διήλθον θάλασσαν καὶ ξηρὰν ὅπως τὴν φιλήσωσιν.

Ὁ Μωάμεθ πολλάκις ἐπισκέψατο τὴν Καάβαν ὅταν ἦτο παῖς. Ὅταν δὲ ἦτο ἀνὴρ ἐσυνήθισε νὰ ὀδοιπορῇ μετὰ τινῶν ἐκ τῶν καραβνίων ἄγρια ἐπορεύοντο πρὸς βορρᾶν εἰς τὴν Συρίαν χάριν ἐμπορίας. Κατὰ τὰς ὀδοιπορίας ταύτας εἶδεν ἀναμφιδόλως καὶ ἤκουσε πολλὰ περὶ Χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων καὶ θὰ ἔμαθε περὶ τῶν ἱερῶν αὐτῶν βιβλίων καὶ περὶ τοῦ

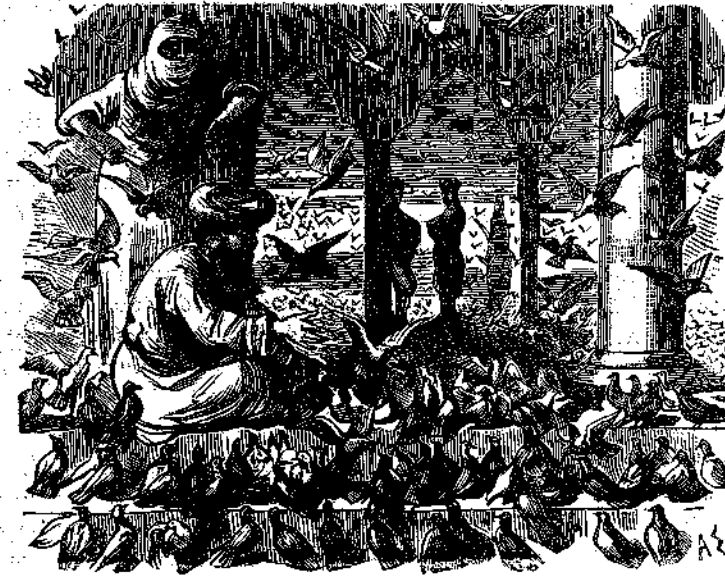
ἐνιαίου τοῦ Θεοῦ κατ' ἀντίθεσιν τῶν προγόνων αὐτοῦ οἵτινες ἦσαν εἰδωλολάτραι. Βισήλθεν ἐπομένως εἰς τὴν Καάβαν καὶ ἐδίδαξε τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀγγέλων ἑαυτὸν ὡς προφήτην τοῦ Θεοῦ καὶ ζητήσας νὰ καταστρέψῃ τὰ εἰδωλα. Τοῦτο ἐξήγειρε τὴν ἀντίστασιν τῶν συμπολιτῶν του. Μετ' οὗ πολὺ ἐσκέφθησαν νὰ τὸν καταστρέψωσιν, ἀλλὰ διέφυγεν. Ἐν ἔτει 622 ἔλαβε χώραν ἡ διάσπασις Ἐ γ ε ἰ ρ α ἢ φυγὴ τοῦ Μωάμεθ ἐκ Μέκκας εἰς τὴν Μεδίναν. Ἐκ τῆς φυγῆς ταύτης τοῦ ἑαυτῶν προφήτου ὀλόκληρος ὁ Μωαμεθανικὸς κόσμος ἀριθμεῖ τὸ ἔτος αὐτοῦ, ἀκριβῶς ὅπως οἱ Χριστιανοὶ ἀριθμοῦμεν ἐκ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἔτος ὅθεν 1881 εἶναι διὰ τοὺς Μουσουλμάνους 1259.

Κατὰ τὴν φυγὴν ταύτην, λέγεται ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ προφήτου ἐσώθη ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ ἀράχνης καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ περιστερᾶς. Ἡ ἀράχνη ὕψανε τὸν ἱστὸν αὐτῆς, καὶ αἱ περιστεραι μετὰ τῶν νεοσσῶν τῶν ἔμμενον ἀτάραχοι παρὰ τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου ἐνθα ὁ Μωάμεθ εἶχε κρυβῆ, καὶ οἱ διώκται αὐτοῦ νομίζοντες ὅτι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἴηαι ἐκεῖ, ἀντιπαρήλθον. Εἰς ἀνάμνησιν τῆς λυτρώσεως ταύτης μέχρι τῆς σήμερον αἱ περιστεραι τρέφονται ἀπὸ τοῦ πύργου ἐνὸς τῶν τσαμιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Προτοῦ φύγῃ ἐκ Μέκκας ὁ Μωάμεθ ἤρξατο νὰ ἐχη ἀποκαλύψεις, ὡς αὐτὸς ἐκάλει ταύτας ἐξ οὐρανοῦ. Ἡ ἐκθεσις τῶν ὀπτασιῶν του ἐγγράφη καὶ τὰ ἀπομνημονεύματα ταῦτα, μετ' ὄσων προσέθηκε μετὰ ταῦτα ἐν Μεδίνῃ, ἀποτελοῦσι τὸ Κοράνιον, ἢ τὸ ἱερὸν βιβλίον τῶν Μουσουλμάνων. Σύνκειται ἐξ 114 κεφα-

ἢ διάδοχοι τοῦ Μωάμεθ ἐβασίλευον ἐν Βαγδατίῳ.

Μετὰ τινὰς ἑκατονταετηρίδας οἱ Τούρκοι φιλανοῦνται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐλθόντες ὡς πολεμικὴ φυλὴ ἐκ τῆς βορείου Ἀσίας. Ἀνέτρεψαν τοὺς Ἀραβας, ἀλλ' ἐδέξαντο τὴν θρησκείαν αὐτῶν, καὶ ἐγένοντο οἱ ἰσχυρότεροι ὑποστηρικταὶ τοῦ Ἰσλάμ. Κατέκτησαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐφάνη ὡσανεὶ θὰ κατέκταν ὅμπασαν τὴν Εὐρώπην. Μόλις πρὸ 200 ἐτῶν ἀπεκρούσθησαν ἐκ τῆς Βιέννης. Ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων ἀξιοῖ ὅτι εἶναι ὁ διάδοχος τοῦ Μωάμεθ, καὶ ὅτι ἐνασκει ἐξουσίαν ἐφ' ὅλου τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου ἐτι καὶ ἐν Ἰνδίαις καὶ τῇ Σινικῇ. Ἀλλ' οἱ Πέρσαι καὶ τινες ἄλλοι ἀρνούνται τοῦτο καὶ λέγουσιν ὅτι ὁ Καλίφης αὐτῶν πρέπει νὰ ἴηαι ἐκ τῆς αὐτῆς ἀραβικῆς οἰκογενείας ἐξ ἧς ὁ Μωάμεθ. Ὁ Ἰσλαμισμὸς διδάσκει ὅτι οὐδεὶς ἐστὶ Θεός.

Πύργος τσαμιῦ ἐφ' ᾧ τρέφονται περιστεραι ἐν Κωνσταντινουπόλει.

λαίων ἐκάστη δὲ λέξις αὐτοῦ, διεκήρυξεν ὁ Μωάμεθ, εἶναι θεῖα προσταγῇ γεγραμμένη.

Ἀφικόμενοι εἰς Μεδίναν ὁ Μωάμεθ καὶ οἱ ὄπαδοί αὐτοῦ ἐπεχείρησαν νὰ προαγάγωσι τὴν πίστιν διὰ τῆς βίας μᾶλλον ἢ διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων. Διὰ πολέμου κατέκτησε τὴν Μέκκαν τὸ 580 καὶ κατέστρεψε πάντα τὰ εἰδωλα ἐν τῇ Καάβα. Δύο ἔτη βραδύτερον ἀπέθανεν ἐν Μεδίνῃ, ἀλλ' οἱ ὄπαδοί αὐτοῦ ὑπέκτισαν ταῖς ἐπιταγαῖς αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν διὰ τὴν πίστιν τοῦ Ἰσλάμ. Δέκα χιλιάδες χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι λέγεται ὅτι εἴτε κατεστράφησαν εἴτε μετεστράφησαν εἰς Μωαμεθανικὰ τεμένη. Ἡ Ἱερουσαλήμ ἐάλω τὸ 636, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῷ 640. Μόλις εἶχον παρέλθει ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μωάμεθ καὶ ἡ Ἰσπανία ὑπετάγη καὶ διέμεινεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Μουσουλμάνων ἐπὶ 700 ἔτη. Ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατεκτήθη ἡ Περσία, καὶ οἱ Καλίφαι

εἰμὴ ὁ Θεός, καὶ ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ προφήτης αὐτοῦ. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀδιαλείπτως ὡς ἄρθρον πίστεως. Ὁ Ἰσλαμισμὸς διδάσκει ὅτι ὁ Μωῦσῆς καὶ ὁ Ἰησοῦς ἦσαν προφῆται τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' οὐχὶ τῆς αὐτῆς τάξεως ὡς ὁ Μωάμεθ.

Ὁ Ἰσλαμισμὸς εἶναι θρησκεία ἐχουσα τύπους λίαν αὐστηροῦς. Προσευχὴ πρέπει νὰ γίνηται πεντάκις τῆς ἡμέρας καὶ ἐὰν δὲν γίνη κατὰ τοὺς κανόνας ἀπόλλυσι πᾶσαν αὐτῆς τὴν δύναμιν. Ἐὰν μὴ τις πρότερον λουσθῇ καὶ ἐὰν μὴ τοῦτο γίνη καθ' ὀρισμένον τύπον, ἡ προσευχὴ εἶναι ἄκυρος. Κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ἰσλάμ ἐὰν τις νύψῃ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα πρὸ τῆς δεξιᾶς, ἢ τὴν ῥίνα πρὸ τῶν ὀδόντων δὲν εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς προσευχὴν· ἐπίσης ἐὰν αἱ γονυκλισίαι δὲν εἶναι ἀκριβεῖς κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐστραμμένον πρὸς τὴν Μέκκαν, ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ματαιοῦται.

Αίαν επιβλητικόν είναι διά τόν περιηγούμενον τήν Ανατολήν να ακούσῃ τήν πρόσκλησιν εἰς προσευχὴν ἐκ τῶν μιναιρέων τῶν πσαμίων. Ὁ μουζίνης ἀνέρχεται εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ μιναιρέ, καὶ διὰ καθαρὰς καὶ ἔρρυθμου φωνῆς ἐπαναλαμβάνει τὸ σύμβολον τῆς πίστεως: «Δὲν ὑπάρχει Θεὸς εἰμὴ μόνος ὁ Θεὸς καὶ ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ προφήτης αὐτοῦ» καὶ προσκαλεῖ εἰς προσευχὴν. Ὁ εὐσεβὴς μουσουλμάνος ὑποκλίθητε καὶ ἀν εὐρίσκειται καὶ ὅτι δῆποτε καὶ ἀν πράττη ἅμα ἀκούσῃ τὸ κήρυγμα τοῦτο ἀμέσως πίπτει γονυκλινῆς καὶ προσεύχεται.

ΕΝ ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ἐν ἔτει 1666, ὄτε τὰ σκῆπτρα τοῦ Ὀσμὰν ἐκράτει Μωάμεθ ὁ Δ', σάλος μέγας καὶ τάραχος διηγήθη ἀνά τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἰουδαῖοι τινε, Μωσῆς τὸ ὄνομα καὶ Σμυρναῖος τὴν πατρίδα, ἀφού τρίς ἐνυμνεύθη καὶ ἐδυστύχησεν ἐν τῷ γάμῳ, μετέβη εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ ἐκήρυξεν ἑαυτὸν Μεσσίαν. Ἐπεμψεν ἐγκυκλίους ἐπιστολάς εἰς πάντας τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ἰουδαίους καὶ ἐξαιρέτως εἰς τοὺς τῆς Σμύρνης καὶ Θεσσαλονίκης δι' ὧν ὠνόμαζεν ἑαυτὸν Σεβαθάϊον Σουήν, μόνον καὶ πρωτότοκον υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Μεσσίαν καὶ Σωτῆρα τοῦ Ἰσραὴλ. Χιλιάδες Ἑβραίων ἔδραμον εἰς τὸν νέον Μεσσίαν, οὐχὶ μόνον ἐκ Σμύρνης, Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ Γερμανίας, Ἀμστελδάμου, Βενετίας καὶ Λισβόρου. Θόρυβος μέγας ἐπεγίνετο τὰ πνεύματα τῶν Ἰουδαίων κατεταράσσοντο. Ὁ τότε Βεζύρης Κιουπριλῆ Ἀχμέτ πᾶσας πληροφόρηθες τὰ περὶ τοῦ Μεσίου τοῦτου, διέταξε τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα ἀφικόμενον, ἐπέκλεισεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. Οἱ ὄπαδοι αὐτοῦ ἀνέμενον τὰ προφητευόμενα θαυματουργήματα, ὅτι μετὰ ἐνέα μῆνας ἐπιβαίνων Λέοντος καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων θέλει καταστήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ. Ὄκτώ ἡδὴ μῆνας ἐστέναζεν ὁ δύστηνος Μωσῆς εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτε ὁ Βεζύρης, μεταβὰς εἰς Κρήτην, ἐνεπιστεύθη τὸν δέσμιον Μεσσίαν εἰς τὸν ἐπίτροπόν του, οὗτος δὲ μετέφερεν αὐτὸν εἰς Ἀδριανούπολιν, ἔνθα διέτριβε τότε (1666) Μωάμεθ ὁ Δ'. Ὁ Σουλτάνος μετεχειρίσθη συνοπτικὴν διαδικασίαν. Προέταξε νὰ γυμνώσωσιν αὐτὸν καὶ νὰ τὸν τουφεκίσωσιν εἰπὼν ὅτι, ἀν ὄντως ἦναι υἱὸς Θεοῦ, δὲν θέλει ὑποστῆ βλάβην ἐκ τῶν σφαιρῶν καὶ ἀν τοῦτο γένηται πρῶτος αὐτὸς θέλει πιστεῦσαι εἰς τὴν διδασκαλίαν του. Τότε ὠμολόγησεν ὁ τρισάθλιος Μωσῆς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δράμα ἐλύθη. Ὁ Μεσσίας ἐγένετο μουσουλμάνος καὶ τῆ σουλτανικῆ δυνάμει κατέπεισε χιλιάδας Ἑβραίων νὰ ἀσπασθῶσι τὸν μωαμεθανισμόν. Ὁ ἱστοριογράφος Χάμερ, ἐξ οὗ ἐρανίζομεθα τὸ περίεργον τοῦτο ἐπεισόδιον προστίθησιν ὅτι ὁ τότε Σεῖχ-ουλ-Ἰσλάμης περισσότερον εὐχαριστήθη μὲ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τοῦ Σεβαθαίου Σουή, ἢ μὲ τὴν συζήτησιν ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ Διερχμένου Παναγιωτάκη ἐνώπιον τοῦ

Βεζύρου καὶ ἄλλων μεγιστάνων ἐπ' ἐλπίδι νὰ φέρῃ τὸν περιφάνη ἐκείνον Φαναριώτην εἰς τὴν μωαμεθογυσίαν.

Περίεργος θρησκεία εἶναι ἡ τοῦ Ἰνδοῦ ἥτις ἀγεῖ αὐτὸν νὰ ἐπιτελῇ τὰ βαρύτερα καθήκοντα καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὰς αὐστηροτέρας δοκιμασίας καὶ καρτερίας. Εἶδος τι αὐτοπροαιρέτως ἐπιβαλλομένης ποινῆς εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς: ὁ ἔκτεινόμενος χαμαὶ ὑπτιος, ὁ πιστὸς λαμβάνει δράκμα ὑγροῦ χυμάτος τὸ ὅποιον ἐπιθέτων ἐπὶ τοῦ ἀνω αὐτοῦ χεῖλους φυτεύει ἐν αὐτῷ σπὸρον σινάπεως καὶ ἐκτιθῆσιν ἑαυτὸν εἰς τὴν δρόσον τῆς νυκτὸς καὶ τὸ θάλλος τῆς ἡμέρας ἕως οὗ ὁ σπὸρος βλαστήσῃ. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὁ ἄνθρωπος πρεπεῖ νὰ κῆται ἀκίνητος, χωρὶς τροφῆν ἢ πόσιν, ἕως οὗ ἡ βλαστήσις ἐλευθερώσῃ αὐτὸν, τὸ ὅποιον συνήθως γίνεται κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν.

Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη βεβαίως ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ κωλύει τὴν αὔξησιν εἰς τοὺς παῖδας, σταματᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μύων καὶ ἐξασθενεῖ τὸ αἷμα. Ἰατρὸς ἐνήργησεν παρατηρήσεις ἐπὶ τριάκοντα ὀκτώ παιδῶν ἀπὸ 9 μέχρι 16 ἐτῶν ἡλικίας καὶ εἰς 27 ἐκ τούτων εὔρεν ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα. Ἐτερος ἱατρὸς ἀνέλασε σιγαρέτον καὶ εὔρεν ὅτι ὁ καπνὸς ἦτο βεβρεγμένος δι' ὀπίου, καὶ τὸ χαρτίον εἶχε λευκανθῆ δι' ἀρσενικοῦ. Ἀπρεπὲς θεωρεῖται τὸ καπνίζειν εἰς κυρίαν δὲν βλέπομεν διατὶ νὰ μὴ ἦναι τὸ αὐτὸ διὰ τοὺς παῖδας.

Ἡ ΤΥΧΗ.—Τῆς σφαιροβάτου τύχης τὸ ἀστατον καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸ μάταιον θέλων νὰ σημάξῃ εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος, κατεσκεύασε κλίμακα εἰς οὐδεμίαν μὲν χρῆσιν ἐπιτηδείαν αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀνάθημα εἶναι ἀνιπττόμενος τὴν ἐκ τῆς τύχης ἄνω καὶ κάτω μεταπτώσιν, τρόπον τινα τῶν μὲν εὐτυχοῦντων ἀνιόντων, κατιόντων δὲ τῶν δυστυχοῦντων (Αἰλιανὸς Ποικιλ. Ἱστορ. Βιβλ. Β', Σ. 29).

Ἐκ ταύτης τῆς τοῦ Πιττακοῦ κλίμακος ἔκτοτε βεβαίως ἔλαβε τὴν ἀρχὴν καὶ ὁ μέχρι τοῦ νῦν παρὰ πολλοῖς διασωζόμενος καὶ περιφερόμενος παροιμιώδης ἐκείνος λόγος.—«Τί ἄραγε ἐργάζεται ὁ Θεός;—Κατασκευάζει κλίμακα. Εἰς τί τὰς μεταχειρίζεται;—Ἄλλους μὲν νὰ ἀναβιβάξῃ, ἄλλους δὲ νὰ καταβιβάξῃ». Παραπλήσια λέγει καὶ ὁ Προφήτης ἀγγεῖρι ἀπὸ τοῦ χύματος τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τῆς κοπρίας ἀνυψοῖ τὸν πέννητα. Διὰ νὰ καθίσῃ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀρχόντων, μετὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. (Ψαλμ. ριγ', 7—8).

ΜΥΘΟΣ.—Ἐρημίτης τις συνέλαβε ποτὲ τὴν παράδοξον ἰδέαν νὰ συμφιλίωσῃ τὸν διάβολον μετὰ τοῦ Θεοῦ.—Βλέπει Κύριέ μου, ἔλεγε πρὸς τὸν Θεόν, ὅτι

ὁ ἀσπονδὸς ἐχθρὸς σου διάβολος ἀρπάζει καθ' ἡμέραν ἐν τῶν πλασμάτων σου. Κρίνω εὐλογον νὰ συγχωρήσῃς αὐτὸν ἵνα παύσῃ πλέον ὁ τοσοῦτος τῶν ψυχῶν ὄλεθρος. Συγκατένευσεν ὁ Θεός, ὁ δὲ ἐρημίτης ὡς μεσίτης τῆς συνδιαλλαγῆς ἀπέβη ἵνα συμβουλεύσῃ καὶ τὸν διάβολον.—Τί κερδαίνεις, εἶπε πρὸς αὐτὸν, ἀν σύρῃς καθ' ἡμέραν τόσας ψυχὰς εἰς τὴν κόλασιν καὶ σὺν αὐταῖς συγχρόνως κολάζεσαι καὶ σὺ; Ἐρημιώτερον ἤθελεν εἶσθαι εἰς σὲ νὰ παύσῃς τοιοῦτον πόλεμον καὶ νὰ φιλιωθῇς μετὰ τοῦ Θεοῦ. Μὲ τέσσαρας μόνον λέξεις εἶμι ἱκανὸς νὰ διαλύσω τὴν διαφορὰν σας. Ἦρσεν εἰς τὸν διάβολον ἡ συμβουλή καὶ ἠρώτησε τὸν ἐρημίτην ποῖαι ἦσαν αἱ λέξεις.—Ἴδου αὐταὶ ἀπεκρίθη ὁ ἐρημίτης ἀΚύριε, συγχώρησόν μου.—Μετὰ χαρὰς ἀνταπήνησεν ὁ διάβολος, ἀλλ' εἶπέ μοι πρῶτον τίς μέλλει νὰ προφέρῃ τὰς τέσσαρας ταύτας λέξεις ἐγὼ ἢ ὁ Θεός; Ἀμα ἤκουσε παρὰ τοῦ ἐρημίτου ὅτι ἦτο χρεῖα ἵνα αὐτὸς τὰς ἐκφωνήσῃ ἀνεχώρησε μετὰ κακίας καὶ ὀργῆς πλείονος τῆς προτέρας.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι δίδουσι ἀκράσιν εἰς λόγους διαλλαγῆς οὐχὶ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἐλπίζοντες νὰ ἀδικώσιν ἐρεθῆς ἀνευ οὐδενὸς ἐλέγχου.

Καὶ ἕτερος Τάνερ κατ' αὐτὰς ἐφάνη ἐν τῷ γένει σκύλου νηστεύσαντος ἐπὶ 39 ἡμέρας ἀλλὰ ἐνοεῖται ὅτι τὴν νηστείαν ἐτέλεσε ἄκων καὶ ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς διαθέσεώς του. Ὀλόκληρον σύνταγμα πυροβολικοῦ, ἐν τοῖς στρατώσι τοῦ Μέτς, ἀνεχώρησεν τὴν πρώτην Ἰουνίου πρὸς τέλεσιν γυμνασίων καὶ ἀπουσίασεν ἐπὶ 39 ἡμέρας. Ἐπανελθόντων τῶν στρατιωτῶν ἠνοίχθη ἡ θύρα τοῦ στρατῶνος εἰς τῶν στρατιωτῶν εὔρε κύνα ἀνήκοντα εἰς τὸ σύνταγμα, κείμενον χαμαὶ, ζῶντα ἔτι, ἀλλ' εἰς ἄκρον ἀσθενῆ καὶ κατεσκληκότα. Πῶς ἐξῆσεν εἶναι μυστήριον οὔτε τροφῆν, οὔτε ὕδωρ ἠδυνῆθη ἐκεῖ νὰ εὔρη; εἶχε μόνον μασηθεὶ σανίδας τινὰς τὰς ὁποίας εὔρεν ἐν τῷ δωματίῳ. Ἦτο τόσον ἀσθενῆς ὥστε οὐδὲ νὰ σαλεύσῃ ἠδυνάτο, ἐπὶ δύο δὲ ἡμέρας ἐτρέφετο μὲ γάλα διδόμενον αὐτῷ διὰ σωλήνος. Ἀλλὰ ταχέως ἀνέλαβε καὶ ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἠδύνετο νὰ τρώγῃ ὡς πρότερον.

Οἱ κομισταὶ τῶν τηλεγραφημάτων ἐν Ἀγγλίᾳ εἰσι παῖδες. Τοῦτο δὲ ὅπως ἔχωσι τὴν εὐκολίαν νὰ τρέχωσι καὶ συνεπῶς παραδίδωσι ταχέως τὰ τηλεγραφήματα εἰς τὸν πρὸς ἃν ὄρον Παρ' ἡμῖν τὸ τηλεγραφεῖον κατὰ τὸ πλείστον εἶναι σχεδὸν εἰπεῖν γρηγοροῦσι. Ἡ ταχύτης τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἀπαιτεῖ καὶ ταχύτητα διαβιβάσεως τηλεγραφημάτων ὅταν ὅμως τὸ τηλεγράφημα ἀρικνεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τὴν πρώτην καὶ δίδεται εἰς τὸν πρὸς ἃν ὄρον τὴν ἐσπεράν βεβαίως τότε ματαιοῦται τὸ ἐκ τῆς ταχύτητος κέρδος. Ἀλλὰ ταῦτα ἐν παρόδῳ. Τοὺς παῖδας κομιστὰς τῶν τηλεγραφημάτων ἐν Ἀγγλίᾳ περιποιού-

ται πολὺ ἡ πόλις καὶ οἱ ἰδιῶται. Ἀρτίως προσνήχθη αὐτοῖς, 300 τὸν ἀριθμὸν, γεῦμα καὶ διασκέδασις ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἦτον ὁ γενικὸς διευθυντῆς τῶν τηλεγραφείων, παρὰ τῆς Δουκῆσσης τῆς Μαγχεστρίας ἐν τῇ ἐξοικῇ αὐτῆς ἐπαύλει ἔνθα εὐθύμισαν καὶ διασκέδασαν οἱ παῖδες μέχρι βαθείας νυκτὸς.

Περίεργος στατιστικὴ ἀφορῶσα εἰς τὸν καταναλισκόμενον καπνὸν ἐν Γαλλίᾳ ἐδημοσιεύθη ἐν Βελγικῇ τινὶ ἐφημερίδι. Φαίνεται ὅτι εἰς 5,671,000 ἀριθμοῦνται οἱ καπνίζοντες ἐν Γαλλίᾳ, ἕκαστον δὲ πρόσωπον καπνίζει κατὰ μέσον ὄρον 9 λίτρας καπνοῦ κατ' ἔτος. Ἐπὶ 15 καπνιζόντων, ὀκτώ καπνίζουν πίπας, πέντε σιγάρα καὶ δύο σιγαρέτα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταναλισκόμενων σιγαρέτων ὑπολογίζεται εἰς 294,000,000,000 κατ' ἔτος, ἦτοι 800 ἑκατομ. καθ' ἑκάστην, 33 ἑκατομ. καθ' ὄραν, 550,000 κατὰ λεπτόν, 9,166 κατὰ δευτερόλεπτον. Ἐπὶ τέλει ἐάν ὄλα τὰ σιγαρέτα ταῦτα ἐτίθεντο κατὰ σειρὰν ἤθελον περιζώσει τὴν γῆν 514άκις.

Οἱ Ἴταλοι εἰδείξαν ἐπ' ἐσχάτων τάσιν νὰ διευθύνωσι τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς διὰ μηχανισμόν. Πλὴν τῆς νέας μηχανῆς δι' ἧς κατορθοῦσι τὴν στενογράφησιν τῶν πρακτικῶν, ἐγένετο καὶ ἄλλη ἐφεύρεσις ἡ δι' ἠλεκτρισμοῦ κατάθεσις τῆς ψήφου. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἕκαστος βουλευτῆς θά ἔχη μεταλλίνην πλάκα μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ καθίσματός του. Ἡ πλάξ αὕτη ἔχει τρία ἐλατήρια, τὸ ἐν δεικνύει ν α ἢ τὸ ἄλλο ὅ χ ἢ καὶ τὸ ἄλλο ἄ ρ ν η σ ἢ ν ψ ἢ φου. Διὰ τῆς πίεσεως ἐνὸς τῶν ἐλατηρίων τούτων ὁ βουλευτῆς θά δύναται νὰ δίδῃ τὴν ψήφον του χωρὶς νὰ ἐγειώσῃται τῆς ἔδρας του.

Κατ' ἐπίσημους στατιστικὰς ἢ κατὰ μέσον ὄρον δαπάνη τῆς διατηρήσεως ἑκάστου στρατιώτου ὑπελογίσθη ὡς ἐξῆς: Ἡ ἔτησι δαπάνη ἑκάστου στρατιώτου ἐν τῷ ἀγγλικῷ στρατῷ ἀνέρχεται εἰς 3500 φρ. ὁ στρατιώτης τῆς Αὐστρίας κοστίζει 1250 φρ. ὁ τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας 1950 φρ. Ὁ Ἴταλὸς στρατιώτης κοστίζει περὶ τὰ 1000 φρ. καὶ ὁ Ρῶσος 900 φρ. Ἡ διατήρησις τοῦ στρατοῦ κοστίζει ἐτησίως κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ εἰς μὲν τὴν Ἰταλίαν 7 φρ. εἰς δὲ τὴν Ρωσίαν 8 φρ. εἰς τὴν Γερμανίαν 9 φρ. εἰς τὴν Γαλλίαν 13 φρ. καὶ εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν 14 φρ.

Ἡ ΠΡΩΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.—Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον συνέβη εἰς τὰ περίξ τοῦ Eaux Bonnes. Ἐνῷ ἡ Αὐτοκράτειρα κατέβαινε ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Γέρ, κρατοῦσα εἰς χεῖραν βακτηρίαν, ὡς βοσκοπούλα, ἀπῆντησε μίαν πτωχὴν γυναῖκα, συλλέγουσαν ἄνθη. Ἄ τί ἔχετε αὐτοῦ, θῆκεν, ἠρώτησεν ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης. Ἄ Μόνον ὀλίγα λουλούδια, ἀπῆντησεν ἡ ἀνθο-

λόγος. «Δύνασθε νὰ μοὶ πωλήσετε ὅ,τι ἐσυνάξατε»; «Ἄ! Κυρία μου, ἔχω πολλὰ ὀλίγα, μόλις ἀξίζουν τρία σολδία». Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἔλαβε τὰ ἀνθή καὶ δοῦσα τρία Ναπολεόντεια, ἔκαμε νὰ προχωρήσῃ, ὅτε ἐκείνη ἀπλώσασα ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορείας τὴν χεῖρα, εἶπε. «Κυρία, δὲν τὰ γνωρίζω αὐτὰ τὰ χρῆματα· ποτὲ μοὶ δὲν εἶδον τέτοια ὠραία σολδία. Μήπως εἶσθε γυναῖκα τοῦ Αὐτοκράτορος»; «Μάλιστα, γυναῖκα του εἶμαι», εἶπεν ἡ Αὐτοκράτειρα μειδιῶσα. «Ἀλλῆθια! καὶ πῶς εἶναι ὁ ἀνδρούλης σας»; «Εἶναι πολὺ καλά, ὁ ἰδικὸς σας δὲ πῶς εἶναι»; «Ἄχ ὁ ἰδικὸς μου εἶναι ἐκεῖ πέρα μὲ τρία παιδιὰ συνάξουν φρύγανα». «Τρία παιδιὰ! εἶπεν ἡ Αὐτοκράτειρα, τότε πρέπει νὰ σοὶ δώσω ἀκόμη τρία ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὠραῖα σολδία διὰ τὰ παιδιὰ».

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΥΔΙ

Πουλάκια, σπουργιτάκια, ὁ Νίκος κυνηγοῦσε
Ἄπ' τὸνα δένδρο σ' ἄλλο μὲ πέτραις μὲ φωναῖς,
Μὰ ἐπὶ τέλους βρῆκε κείνο ποῦ πιθιμοῦσε,
Εὗρῆκε τὸ σπουργίτι, ὦ! τί πολλαῖς χαραῖς!

Μία μεγάλη πέτρα πιάνει καὶ τοῦ πετάει
Ἀπάνω εἰς τὸ δένδρο, ποῦ ἦτον καθιστὸ,
Ἀκούει πρᾶφ! μὰ κείνο ἡ πέτρα δὲν χτυπάει
Καὶ φεύγει, φεύγει, φεύγει πετώντας τὸ τρελλό.

Ἐκείνος ἀπὸ κάτω περιμένε νὰ πέσῃ
Τὸ θύμα του, μὰ νοιῶθη τὴ πέτρα τὴ χονδρὴ
Ποῦ εἶχε πάνου βίξει, στὴ κορυφῇ, στὴ μέσῃ
Τοῦ κεφαλιοῦ του πέφτει. Τί πάνοι φοβεροί!

Τὰ κλάμματα ἀρχίζει, αἷμα ποτάμι τρέχει
Ἄπ' τὸ τρελλό κεφάλι τοῦ Νίκου τοῦ τρελλοῦ,
Ἀκούει τῆς φωναῖς του, τρέχουν νὰ ἰδοῦν τί ἔχει,
Τὸν πέρνουν εἰς τὸ σπῆτι, φωνάζουν τοῦ γιατροῦ.

Ἐκαμε δέκα μέραις στὸ στῶμα, καὶ σημάδι
Τοῦ μένει στὸ κεφάλι, μεγάλο, ἀναμεσῇ.
Μ' ἄλλη φορὰ ἄς μάθῃ νὰ μὴ πετᾷ πετράδι
Σ' ἕνα ἀθῶο πλάσμα, σ' ἕν' ἀγαθὸ πουλί.

Παιδιὰ, τί λέει ἀκούστε ἡ ἅγια παροιμία.
Λέει, πῶς ὄπιος σκάβει τὸ λάκκο τάλλουνοῦ,
Ὁ ἴδιος εἰς τὸ λάκκο θὲ νὰ ταφῇ. Παιδιὰ
Τὴ παροιμί' ἀκούσατε εἰν' λόγος τοῦ Θεοῦ.

Πειραιεύς.

Η. Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΣ,

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Ἡ παραγωγή τοῦ σίτου ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς ὑπολογίζεται εἰς 400 ἑκατομ. κοιλὰ διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος.

* * * Καθ' ὄλην τὴν Ἰταλίαν ἐκδίδονται 1800 ἡμερησῖα φύλλα.

* * * Οἱ μετανάσται οἱ ἀρχιθέντες εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτεῖας ἐπὶ ἕν ἔτος λῆξαν τῇ 30 Ἰουνίου ἀνῆλθον εἰς 668,000.

* * * Περιέργον σύστημα ἐπικρατεῖ ἐν Ἰνδοῖσι. Πρὸ τοῦ θανάτου ἡγεμόνος τινος πρέπει νὰ εὕρεθῃ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ν' ἀναλάβῃ τὰς ἀμαρτίας τοῦ ἀπερχομένου μεγιστάνος. Ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος πλησιάζει τὴν κλίνην τῆς αὐτοῦ ὑψηλότητος καὶ ἀντὶ πληρωμῆς ἑκατοντάδων τιμῶν λιρῶν ἀναδέχεται; νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἀμαρτίας τοῦ ἡγεμόνος. Ὁ τοιοῦτος ὅμως ἀπελευθεύεται τῆς χώρας καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐπανέλθῃ.

* * * Ἡ μικροτέρα ἀτμομηχανὴ ἐν τῷ κόσμῳ κατεσκευάσθη ὑπὸ ὠρολογιοποιῦ τινος ἐν Ἀμερικῇ. Ζυγίζει μόνον περὶ τοὺς 15 κόκκους καὶ δύναται ὀλοσχερῶς νὰ καλυφθῇ ὑπὸ κοινῆς τινος δακτυλίθρας. Ἡ μηχανὴ εἶναι κατεσκευασμένη διὰ 140 τεμαχίων, συνδεδεμένων πρὸς ἀλλήλα διὰ 62 βιδῶν, τρεῖς δὲ σταγόνες ὕδατος πληροῦσι τὸν λέβητα καὶ τίθεισι τὴν μηχανὴν εἰς κίνησιν.

* * * Ἐξήχθησαν ἐκ νέας Ἰσρκῆς κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος λῆξαν τῇ 30 Ἰουνίου 8,000,000 βαρέλια πετρελαίου, ἐνθὲ τὸ 1879 ἡ ἐξαγωγή ἀνῆλθεν εἰς 10,000,000 βαρέλια. Ἡ παραγωγή φαίνεται ὑπερτεροῦσα τὴν ζήτησιν κατὰ 20,000 περίπου βαρέλια τὴν ἡμέραν.

* * * Ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ ἔχει πιστὸν κύνα ὃν ὑπεραγαπᾷ, ἠναγκάσθη δὲ νὰ πληρώσῃ ἐσχάτως 50 φράγκα ἀποζημιῶν εἰς τινὰ διαβάτην τοῦ ὁποῖου ὁ κύων κατέσχιεν τὰ ἐνδύματα, μόλις σωθέντα καὶ ἀπὸ σπουδαιοτέρας βλάβης τῇ παρεμβάσει τοῦ ἀρχικαγκελαρίου.

* * * Τεράστιος σάπφειρος ἀνεκαλύφθη ἐν Ῥοτναπούρῳ τῆς Κεϋλάνης. Ἡ ἀξία του ὑπολογίζεται εἰς 14,000 λίρας στερλίνας.

* * * Κατὰ τὴν μηνιαίαν ἔκθεσιν τοῦ Δημοσίου χρέους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τοῦτο ἀνῆρχετο κατὰ τὴν 1 Αὐγούστου εἰς 1,830,520,788 δολλάρια, ἐλαττωθὲν ἐπὶ ἕνα μῆνα κατὰ 10,078,023 δολλάρια.

* * * Ἐταιρία τις σιδηροδρόμων ἐν Ἑλβετίᾳ ἤτις ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ μέρημα τοῖς μετόχοις αὐτοῖς, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς νὰ ταξιδεύωσι δωρεὰν ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας καθ' ἕκαστον ἔτος.

* * * Ὑπάρχει ἔταιρία ἐν Στουτγάρδῃ ἥς τὰ μέλη συνεισφέρουσι ποσὸν τι χρηματικῶν μηκταῖως, τὸ ὁποῖον ἀριεργούται εἰς βοήθειαν τῶν προσώπων ἐκείνων τὰ ὁποῖα θέλουσι νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς Ἀμερικὴν. Τὰ ὄνόματα τῶν αἰτούντων τίθενται ἐν κληρωτῆδι, καὶ οἱ κερδαίνοντες λαμβάνουσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διαπύρρωμεισιν χρήματα.

Δόσις Αἰτίγματος Δ'.

Ὅμηρος—μηρῆς.

Ἐβυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Πέτρος Θ. Θεβαῖος (Ἀθηνῶν), Ἀθανάσιος Σ. Σωτηριάδης (Τριπόλεως), Βασίλειος Ἀργυριάδης (Σμύρνης) Νικὸλ. Ἀλεξάνδρου (Ἀλεξανδρείας), καὶ Γεώργιος Ι. Θεόφιλος (Πειραιῶς)

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ἐκ διαφόρων Θεῶν Γραφῶν, ἐρανισθεῖσα ὑπὸ Κωνστ. Τσοῦμα πύφον νομαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐκδόσις πρώτη, τεύχος πρῶτον μετὰ εἰκόνων.—Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἀθηναῖδος» 1884.